

"TAMARIU"

Guió TV Movie - Fragment

Josep Lluís Gómez Frechilla

v.3
Agost 2014

1. INT. DORMITORI PIS DAVID A LONDRES - NIT

Un home d'uns quaranta rau estirat al llit amb els ulls ben oberts. S'incorpora i mira el despertador. Són les tres i vint-i-dues de la matinada. Té els ulls humits i unes marques enormes de son a la cara. És en David. S'aixeca i surt de l'habitació.

2. INT. CUINA-MENJADOR PIS DAVID A LONDRES - NIT.

En David camina a les fosques pel seu pis. Va despullat. És prim però fort. Arriba fins a la nevera, l'obre, treu una ampolla de llet i omple una tassa. Després obre un altre armari i treu una ampolla de whisky. Hi tira un bon raig. Camina fins a un enorme finestral i fa un glop. Algú li parla des del darrera.

SÍLVIA

Això ajuda?

DAVID

La llet?

SÍLVIA

El whisky...

DAVID

A aquestes alçades, ja no gaire...

(Després de fer un glop.)

Tu tampoc pots dormir?

SÍLVIA

Ja no me'n recordo del que és dormir d'una tirada...

DAVID

Si vols un somnífer, en tinc a grapats.

A mi no em fan res, però...

Ell torna a beure i ella el mira pausadament, arrapapada al sofà. La SÍLVIA és un pèl més jove que el DAVID. Va embolicada en una manta. Té la mirada trista però transmet molta serenitat.

SÍLVIA

T'estàs aprimant massa... No tens fred?

DAVID

No, però si m'estàs demanant que em tapi, em tapo.

SÍLVIA

No siguis tonto...

DAVID

M'he acostumat al clima de Londres,
suposo.

SÍLVIA

Doncs t'acabarà afectant. Plou massa...
Hauries de tornar a Barcelona. O millor
encara, a Tamariu.

DAVID

En això tens raó... Prendre el sol,
banyar-nos al mar, fer un bon arròs...
T'hi apuntes?

SÍLVIA

Jo vaig on tu vagis. Però no em banyaré,
ni prendré el sol.

DAVID

I per què no...?

SÍLVIA

(Després d'un petit silenci.)
Perquè estic morta, David. Des de fa dos
anys, gairebé.

DAVID

(Amb total parsimònia, després de fer un altre
glop a la tassa.)
Sempre m'oblido d'aquest petit detall.

En David es tomba de nou cap al finestral. Beu amb la mirada
perduda. A fora, plou i és fosc. Darrera d'ell, el sofà resta
buit.

ENLLACEM A TÍTOLS DE CAPÇALERA

3. TÍTOLS DE CAPÇALERA

Veiem en David, amb molt millor aspecte, vestit amb camisa i
corbata, en diversos moments de la seva jornada laboral:
llegint papers mentre pren cafè en un ampli i lluminós
despatx; teclejant davant l'ordinador; comentant uns enormes
plànols constructius amb un parell de companys; parlant amb
ells al voltant d'una taula. Després, el veiem tancant la
porta del seu despatx i parlant pel seu mòbil amb expressió
seriosa. En penjar, la seva secretària entra i li deixa un
sobre amb el logo d'una companyia aèria imprès. Més tard, en
David es posa la jaqueta, agafa una petita maleta amb rodes,
el bitllet i surt del despatx. S'acomiada de la seva
secretària fent-li dos petons i se'n va.
Veiem en David agafant un taxi en algun carrer de Londres.
Veiem en David caminant per un passadís de l'aeroport de
Gatwick.

Durant totes aquestes accions, veiem els títols de capçalera sobreimpressionats en pantalla.

TORNEM DE TÍTOLS DE CAPÇALERA.

4. INT. SALA D'EMBARCAMENT AEROPORT DE GATWICK. DIA.

Assegut en un banc de la sala d'embarcament, en David agafa el seu mòbil i tecleja. Mentre parla, s'afluixa la corbata.

5. INT. PIS CARLES I SÍLVIA A BARCELONA. DIA.
INTERTALL - CONVERSA TELEFÒNICA.

Un home de la mateixa edat que en David omple una maleta de roba sobre el llit del seu dormitori. Va vestit amb texans i camisa Ralph Lauren, però encara descalç. Li sona el mòbil. Quan veu qui és, somriu i contesta. Mentre parla, va fins a la cuina i agafa uns quants tupperwares de la nevera i els fica a una bossa plàstic. Després, encara parlant, torna al dormitori i fica la bossa dintre d'una maleta més grossa.

CARLES

Què fots?!

DAVID

Com ho tens per dinar amb mi?

CARLES

Que ets a Barna?

DAVID

No, encara. Arribo d'aquí dues hores.

Estic embarcant...

CARLES

Collons...! Avisant amb temps tu, eh?

DAVID

Com si et fes canviar algun plan, ves!...

CARLES

Doncs mira, m'enganxes fent la maleta...

DAVID

Que marxeu de pont?

CARLES

Jo sí. Pujo a Tamariu. La Sílvia es queda. Té un comiat de soltera demà.

(Breu silenci.)

Puja amb mi, si vols.

DAVID

A Tamariu...? A què fotre...?

CARLES

TAMARIU - FRAGMENT GUIÓ TV-MOVIE
JOSEP LLUÍS GÓMEZ FRECHILLA

Collons! El dropo...! Dormir, "jalar", fumar Maria... -aprofitant que no hi ha la Sílvia. També podem anar a la platja...

DAVID

Sí, clar. En ple Octubre.

CARLES

Ens hi hem banyat a l'Octubre un miler de vegades... A més, aquí, al Mediterrani, fa calor encara.

DAVID

Doncs llavors he de passar pel pis per agafar el banyador...

CARLES

Què coi, banyador! Ens hi fotem en boles i cacem petxines amb la polla! Si t'he de venir a buscar al Prat i després entrar a Barna, no arribem ni a berenar...

DAVID

"Quin hooome!..." D'acord. Però m'hauràs de deixar roba. Calçotets inclosos

CARLES

Que sí...!

DAVID

A les 12.50h et vull a l'aeroport...

CARLES

(Fent broma.)

"Quin hooome...!"

DAVID

Penjo, que he d'embarcar.

En acabar de parlar, en Carles obre un dels calaixos de la seva tauleta de nit i treu una capseta de fusta. L'obre i agafa de dins una bosseta de marihuana. L'olora i somriu. Després la fica a una butxaca de la maleta.

6. INT. AVIÓ LONDRES-BARCELONA. DIA.

En David treballa amb el seu macbook. Una hostesa li fa un gest perquè es prepari per aterrar. En David obeeix i mira per la finestra. En identificar Barcelona, sospira sorollosament.

7. INT. AEROPORT DE BARCELONA - EL PRAT. DIA.

Veiem en David sortint per la porta d'arribades arrossegant el seu maletí amb rodes. S'atura un moment i es treu les ulleres de sol. Mira fixament al seu voltant fins que atura la vista en algú; en Carles. Ell també s'adona de la seva presència. Somriu i va cap a ell. Quan es troben es fan una forta abraçada. Després, caminen en direcció l'aparcament.

8. INT. COTXE DEL CARLES/EXT. AUTOVIA C-31. DIA.

En Carles condueix un cotxe tipus 4x4. En David encén una cigarreta i la hi dóna al Carles. Després, se n'encén una per ell.

CARLES

(Després de fer una pipada.)

Ah...! Quin mono!... Si em veiés la Sílvia em mataria...

DAVID

(Traient una ampolla de whisky de la bossa del duty-free.)

Mira què t'he dut?

CARLES

(Després de veure l'ampolla.)

Sí, senyor...! Visca els vicis...! Com t'he trobat a faltar, tio...!

En Carles passa el braç per l'espatlla al seu amic.

DAVID

Parem a dinar de camí, no?

CARLES

"Of course, my dear..."

Veiem un taxi passant pel davant del cotxe del Carles, un 4x4 negre, molt arran, en un avançament un pèl perillós.

La maniobra del taxi sorprèn el Carles amb una sola mà al volant. Sense voler, fot un petit cop de direcció i perd el control uns segons. Tots dos s'espanten. Quan recupera el control, en Carles té un rampell d'ira.

CARLES

(Cridant.)

La mare que el va parir! Serà cabró!

(Adreçant-se al conductor de l'altre cotxe.)

Fill de puta!

En Carles es mira una mica sorprès el seu amic, mentre prova de recuperar l'alè.

TAMARIU - FRAGMENT GUIÓ TV-MOVIE
JOSEP LLUÍS GÓMEZ FRECHILLA

CARLES

(Al David.)
Però tu l'has vist?

DAVID

Ens hem distret...

CARLES

Què cony, distret?! Però si se m'ha
fotut pel morro! Gairebé m'ha tocat!

(Cridant, de nou.)

Tant de bo t'estimbis, fill de puta!

En David mira el Carles. Sense poder evitar-ho, se li escapa un petit somriure nerviós. En Carles segueix empenyat.

CARLES

Què rius, tu?

En David riu obertament. En Carles comença a afluixar...

CARLES

La mare que el va parir...! M'ha caigut la
cigarreta i tot... Dóna-me'n una altra,
va!

En David, encara rient, encén un altra cigarreta i la hi dóna al Carles.

DAVID

Té, la nicotina. I relaxa't...

En Carles, més tranquil, somriu finalment.

Veiem el cotxe d'en Carles circulant per la C-31, i agafant el desviament cap a la B-10.

9. INT. RESTAURANT ÀREA DE SERVEI AP-7. DIA.

En David i en Carles acaben de dinar a una àrea de servei.

CARLES

Tres anys més?

DAVID

Mínim.

CARLES

I t'hi quedaràs, és clar?

DAVID

Què he de fotre? Podré guanyar molta pasta...

CARLES

Però si tu ja tens molta pasta...

DAVID

No, nen. Aquí el ric de tota la vida ets tu. Jo sóc de l'extra-radi...

(Després d'una pausa.)

I tu, al banc, què?

CARLES

Bé... Comptant billets tot el dia...

DAVID

Veus...!

CARLES

Una mica avorrit, la veritat...

Tres anys més...! I què faré jo aquí?

DAVID

Quins pebrots...!

CARLES

És veritat! Aquí tothom està començant a tenir nens. Ja no quedem ni per anar a fer búlder...

DAVID

(Irònic.)

Déu meu!

CARLES

I ja no parlem de "sortir pels puestos"...

DAVID

(Ídem.)

Pobret...!

CARLES

Tu te'n fots, però jo et trobo a faltar.
Molt.

La cambrera s'acosta a retirar els plats de postres.

CAMBRERA

Cafès?

DAVID

Sol.

CARLES

Tallat.

La cambrera s'allunya i en Carles la repassa de dalt a baix.
En David se n'adona.

DAVID

Eep!... Que no te m'estaves posant romàntic, ara?

TAMARIU - FRAGMENT GUIÓ TV-MOVIE
JOSEP LLUÍS GÓMEZ FRECHILLA

CARLES

(Somrient.)

Sí, sí... Ho sento. Estic fatal... Fa temps
que no...

DAVID

Ja veig, ja...

Breu silenci. En Carles sembla capficat uns segons. En David
el mira sense saber què dir.

CARLES

(Abandonant el to còmic.)

Tres mesos i mig.
Des de l'avortament...

(Silenci breu.)

Estem passant una crisi...

En David el mira fixament, però no diu res.

CARLES

Ens hem donat el pont per pensar, saps...?
Jo preferiria follar, no cal dir-ho...

A en David li costa somriure.

CARLES

Però clar, com vaig trigar un any a
deixar-la prenyada...

DAVID

Carles!

CARLES

Què...? És evident que tenim un problema
per concebir i ella no vol que ens fem
les proves. Tu ho entens això?

En David no respon res.

CARLES

Deu tenir clar que el problema el tinc
jo...

En David nega lleugerament amb el cap mentre fa espetegar la
llengua. El seu amic li busca la mirada.

CARLES

Tu amb la Mary, bé?

DAVID

Sí... Però res a veure. Això nostre...
Està a un altre nivell.

CARLES

Ja... Tu sí que folles, vols dir...

DAVID

(Somrient sense voler i seguint-li la conya.)

Jo no sé què et penses que farem a
Tamariu tu i jo...

En David aixeca les celles unes quantes vegades seguides i somriu àmpliament. La cambrera s'acosta amb els cafés. Mentre els deixa a taula, els dos homes es miren amb un mig somriure a la boca. Quan marxa, en Carles la torna a mirar, mentre gemega com un cadellet. En David deixa anar una riallada. De sobte, li sona el mòbil. El mira. A la pantalla posa:

"MARY calling".

El David es fica seriós mentre sentim com en Carles encara gemega de broma. Tornem a veure la pantalla del mòbil on posa:

"MARY calling".

I acte seguit, el dit del David rebutjant la trucada. En Carles deixa de fer broma i mira en David.

CARLES

Feina?

DAVID

(Dissimulant.)

Sí. Que s'esperin fins dilluns.

CARLES

(Després de mirar ràpidament el rellotge de canell i donar un petit cop a la taula.)

Parem a fer un bany abans d'arribar a casa?

En David obre els ulls com a plats.

10. EXT. ALGUNA CALA - AIGUA + PLATJA. TARDA.

En David i en Carles es banyen al mar. Apareixen dessota l'aigua alhora, respirant sorollosament. Tots dos estan una mica accelerats pel fred.

CARLES

Veus com no està freda?

DAVID

Me l'esperava pitjor, és cert. El problema serà quan sortim...

CARLES

Tu, tranquil, que jo t'escalfo...

En Carles es llença sobre el David i el submergeix a la força. L'altre s'hi torna. Juguen com dos nens petits una estona. Després, resten quietes mirant el cel, que s'ha posat de color taronja. Esbufeguen per l'esforç.

DAVID

(Referint-se al paisatge.)

Guaita quina vista...

No ho trobes a faltar tot això...?

CARLES

Com tantes altres coses...

Es fa el silenci uns segons fins que, a la llunyania, se sent el to d'un mòbil.

CARLES

Ja ens han espatllat el moment poètic...

(Començant a nedar cap a la platja.)

Segur que és la jefa...

DAVID

Potser és el meu. Sona igual.

En Carles surt corrent de l'aigua i va cap al cotxe. Al darrera, a certa distància ve el David.

En Carles obre la porta del pilot i de seguida troba el mòbil que sona.

CARLES

(Cridant.)

És el teu!

És la Mary!

DAVID

(També cridant mentre ve cap al cotxe.)

Tant és... Ja li truco després.

El mòbil deixa de sonar. En Carles el posa al seient del pilot i va cap al maleter. L'obre i busca a dins de la seva bossa d'esport. En David arriba fins al cotxe i mira el seu mòbil.

CARLES

(Mentre regira la seva bossa.)

L'hauries pogut portar, ara que hi penso, i així la coneixia d'una punyetera vegada...

DAVID

No podia venir. Havia d'anar a Amsterdam per nassos. S'ha mort el seu avi.

CARLES

(Acostant-se amb dues tovalloles i donant-li una al David).

Collons...!

DAVID

Sí...

(Canviant de tema.)

En aquesta cala és on hi havia la cova aquella, oi?

CARLES

Quina cova?

DAVID

Bueno, cova... Aquell forat on vam anar algun cop tots tres... Quan veníem i ens quedàvem a casa de la teva àvia... Que hi fèiem foc i tu i la Sílvia us enrollaveu...

CARLES

Ah! Sí, sí, sí! I tu et menjaves els mocs, sí... Està per allà, crec...

(Indica algun punt a la costa.)

Demà hi podem anar. A veure si encara hi ha els nostres noms gravats. I de passada, escalem alguna paret. Aquí a la casa hi tinc cordes. Què dius?

DAVID

(Eixugant-se amb fruïció.)

Demà estaré amb febre després del fred que estic passant ara...

CARLES

Però què floreta que ets...! Té...

Posa't això.

Li passa un jersei gruixut.

CARLES

Vols uns pantalons també o et poses els que portaves...?

DAVID

No em poso res. Anem cap a casa que encara se'ns ficarà a ploure...

CARLES

Què ha de ploure? Tu flipes...!

En Carles i en David pugen al cotxe.

11. EXT. CASA TAMARIU. CAPVESPRE.

Veiem el cotxe d'en Carles travessant una tanca automàtica i i arribant a una imponent casa, amagada a una zona boscosa.

12. INT. CASA TAMARIU. NIT.

En Carles i en David entren a casa carregats amb alguna bossa. Porten una tovallola a la cintura i sengles jerseis esportius de màniga llarga. En David no porta ni sabates. Encara duen els cabells mullats. En Carles s'afanya a entrar a un lavabo de la planta baixa i agafar tovalloles. Li'n passa una al David, mentre engega la calefacció des del termòstat.

La casa té un petit rebedor i una enorme sala-menjador amb una cuina americana al fons i un parell de lavabos. Com si fos un enorme pati interior, un passadís amb varana voreja tota la segona planta i dóna accés a uns quants dormitoris. Les escales, a l'igual que les bigues vistes, són de fusta.

DAVID

Quin fred ara, coi!

CARLES

Doncs ens hem d'esperar per dutxar-nos.
Això s'ha d'escalfar una mica...

DAVID

Joder...!

CARLES

Porta l'ampolla aquella de whisky. Ja veuràs què ràpid entrem en calor...

En David treu l'ampolla de la seva bossa. En Carles agafa dues copes i hi tira un bon raig a cada una.

DAVID

Sant Hilari?

CARLES

Sant Hilari.

Es foten el whisky d'un glop. Cares de circumstàncies.

DAVID

Hòstia...!

CARLES

Sí...! Una altra?
DAVID
Vinga...

Repeteixen l'acció. Sona el mòbil del Carles. Va a buscar-lo.

CARLES
Ara sí que és el meu. Deu ser la "jefa"...
Vés muntant la play i així fem temps.

En David li fa el gest d'assentiment militar. En Carles contesta al mòbil.

En David xerra pel mòbil, mentre va posant troncs a la llar de foc.

13. INT. DORMITORI PIS CARLES I SÍLVIA A BARCELONA. NIT.

INTERTALL - CONVERSA TELEFÓNICA

La Sílvia parla pel mòbil des del seu dormitori. Va en roba interior. Hi ha un armari i uns quants calaixos oberts.

CARLES
Ei...!
SÍLVIA
On és el meu vestit vermell?
CARLES
Quin?
SÍLVIA
El vermell.
CARLES
No ho sé..
SÍLVIA
Vas passar per la tintoreria, no?
CARLES
No. Hi havia d'anar la Paqui.
SÍLVIA
No. Li vas dir que passaries tu perquè
ella pogués quedar-se cuinant-te tot els
tuppers que t'has endut.
CARLES
(Adonant-se'n.)
Joder...!
SÍLVIA
Poques ganes que tinc d'anar al comiat,
i a sobre no tinc res per posar-me...
CARLES

TAMARIU - FRAGMENT GUIÓ TV-MOVIE
JOSEP LLUÍS GÓMEZ FRECHILLA

Sí, clar. Com no tens dos armaris plens de roba.

SÍLVIA

Tu també tens un rebost ple a Tamariu per cuinar el que vulguis...

En Carles esbufega. En David se n'adona. De sobte, sona el seu mòbil. La Sílvia el sent des de l'altra banda de la línia.

SÍLVIA

I aquest mòbil...? On ets...?

CARLES

A Tamariu, collons. És d'en David.

En David agafa el mòbil i surt a fora a parlar.

SÍLVIA

En David...? I què fot en David a Tamariu...?

CARLES

Ha vingut pel pont. M'ha trucat aquest matí per dinar i li he dit que pugés amb mi.

SÍLVIA

(Després d'un silenci.)

Ah... I la Mary?

CARLES

A Amsterdam, amb la família. S'ha mort el seu avi.

SÍLVIA

I ell no hi ha anat?

CARLES

Doncs..., no.

SÍLVIA

Què estrany...

CARLES

Home...!

SÍLVIA

Tu no vindries al funeral del meu avi?

CARLES

(Sense poder evitar mirar per la finestra, buscant en David amb la mirada.)

No és el mateix...

SÍLVIA

(Amb segones.)

Segur que no...

Breu silenci.

TAMARIU - FRAGMENT GUIÓ TV-MOVIE
JOSEP LLUÍS GÓMEZ FRECHILLA

CARLES

(Conciliador.)

Sílvia, cony! Alguna cosa t'has de poder posar.

SÍLVIA

Sí...

CARLES

Va...! Que t'ho passaràs bé!

SÍLVIA

Això, tu! Que no havíem d'estar sols aquest cap de semana.

CARLES

Això va ser idea teva.

SÍLVIA

Quines penques...!

CARLES

Si et penses que em faràs sentir malament per pasar el cap de semana amb el meu millor amic a qui veig un cop cada quatre mesos, ho portes xungo.

SÍLVIA

Molt bé...

CARLES

I per cert, si tanta reflexió havíem de fer, per què collons em truques quan no portem ni vuit hores separats?

SÍLVIA

(Amb mala llet.)

Pel punyetero vestit vermell que tu havies de recollir de la tintoreria!

CARLES

(Després de fer un silenci, tendre, de sobte.)

I jo que em pensava que volies sentir la meva veu...

SÍLVIA

Una decepció més... Penjo.

CARLES

Adéu.

SÍLVIA

No fumis.

En Carles penja el telèfon. En David entra des de fora amb el mòbil a la mà. Es miren un moment.

DAVID

Què?

CARLES

Res... Vull dir, normal. I tu? Era la Mary?

DAVID

Sí. Acabava de tornar del tanatori.

CARLES

David: esteu bé?

DAVID

Com?

CARLES

Tu i la Mary... No l'has acompanyat perquè no l'has acompanyat. No perquè us passi res, oi?

En David resta callat un instant. Manté la mirada al Carles.

CARLES

No en vols parlar...

DAVID

No és això, Carles. És que tu també tens les teves coses. No vull inflar-te el cap.

CARLES

No siguis idiota. Què hi té a veure una cosa amb l'altra? Som amics, no. És per això que has vingut des de Londres sense avisar? Ha passat alguna cosa? T'has barallat amb ella?

DAVID

No, no, no... He vingut perquè em venia de gust. Perquè volia parlar amb tu...

CARLES

Amb mi? De què?

DAVID

Doncs... De res en concret. Volia xerrar, simplement.

CARLES

Doncs, va: xerrem.

DAVID

No hi ha pressa. Tenim tot el cap de setmana...

CARLES

Ja hi som! Al final sempre xerro jo. Tu sempre calles.

DAVID

I quin problema hi ha? A tu t'agrada
parlar i a mi m'agrada escoltar. Doncs
ja està.

CARLES

Ja... Però tampoc passaria res si ho
féssim al revés, de tant en tant.

DAVID

D'acord...

CARLES

Així, què? Us passa alguna cosa a tu i a
la Mary?

DAVID

No... No ens passa res a mi i a la Mary.
Estem una mica distanciats, això és tot.
Ella té feina, jo en tinc més... Ja ens ha
passat abans i hi hem tornat. No
t'amoïnis, de debó.

En Carles s'acosta al seu amic i li passa el braç per sobre
les espatlles.

CARLES

Com tu vulguis... Però si vols que en
parlem més, en parlem. D'acord?

DAVID

D'acord. Ara anem a jugar a la Play.

CARLES

Bona idea.

DAVID

Què farem per sopar?

CARLES

(Anant cap a una de les seves bosses.)

Tens gana?

DAVID

Una mica.

CARLES

(Traient un *tupper* i obrint-lo.)

Croquetes de la Paqui!

14. INT. COTXE DE LA SÍLVIA/EXT. ÀREA DE DESCANS AP-7.
NIT.

La Sílvia condueix el seu cotxe, un Volkswagen Golf vermell.
Fa mala cara. Li venen basques. Posa l'intermitent i fa
maniobra mentre es posa una mà a la boca.

Veiem el cotxe de la Sílvia entrant a una àrea de descans de l'autopista. S'atura. La Sílvia obre la seva porta i vomita al terra.

La Sílvia treu un mocador de paper de la seva bossa i es neteja la boca. Després es mira al mirall uns segons. Baixa la finestreta i es recolza al seient. Respira a fons. Engega la ràdio. Sona: "The Everlasting" dels Manic Street Preachers. En sentir-la, la Sílvia trenca a plorar.

15. INT. CASA DE TAMARIU. NIT.

En Carles i en David juguen a la Play, mentre fumen un porro a mitges. No és el primer. Encara van amb les tovalloles i els jersers. La llar està encesa. Hi ha menjar per tot arreu: patates fregides, bolleria, etc. L'ampolla de whisky s'ha buidat força. I a ells se'ls nota. A fora plou a bots i barrals.

DAVID

(Referint-se al joc.)

Toma!

CARLES

Cagontot! No s'hi val... Estic borratxo i drogat.

DAVID

(Prenent-li el porro.)

Sí, clar. I jo també.

CARLES

Va, una altra.

DAVID

Per un cop que perdis, no et passarà res...

CARLES

Vés a cagar...!

Se sent la remor d'un cotxe entrant a la finca. Els dos homes es miren estranyats.

DAVID

(Fent conya.)

Lladres?

CARLES

Doncs estic jo com per fotre'm d'hòsties amb algú..

S'acosten fins a una de les finestres.

CARLES

(Estranyat.)

És la Sílvia... Què fot, aquí?

Al Carles li baixa la borratxera de cop. Va cap a la porta, agafa un paraigües del rebedor, l'obre i surt. En David se'ls mira des de dins amb expressió seriosa.

Des de la perspectiva d'en David, veiem com en Carles surt a rebre la Sílvia. Ella li pren el paraigües i corre cap a dins, mentre ell agafa la maleta i tanca el cotxe.

La Sílvia entra per la porta i mira un segon en David. En Carles entra darrera seu i tanca la porta. La Sílvia mira la sala amb cara de pomes agres. En Carles mira en David i després a ella.

SÍLVIA

Què...? Posant-vos tendres?

DAVID

(Sense poder evitar el to de sorna.)

És que en Carles ha portat whisky anglès.

SÍLVIA

El whisky és escocès...
I la marihuana, també l'ha dut ell de Londres?

CARLES

Si véns sense avisar, això és el que et trobes... Saluda el David que es pensarà que també estàs empenyada amb ell.

SÍLVIA

Jo? Per què? Perquè porteu junts només unes hores i ja vas borratxo, fumat i vestit amb una tovallola i un jersei?

CARLES

(Traient-se la tovallola.)

Si vols, me la trec...

SÍLVIA

(Molesta i incòmoda.)

Què fots?

CARLES

Cap dels dos esteu veient res que no hagueu vist ja... En David, aquesta mateixa tarda, que hem anat a la platja i ens hem banyat en boles...

SÍLVIA

Fes el favor...

(A en David, mentre li fa dos petons, fredament.)
La culpa és teva. Ho saps, oi?

CARLES

(Acostant-se perillosament a en David.)
Ell tampoc no porta res a sota...

DAVID

(Parant-lo a temps.)
Quiet...!

CARLES

Ens havíem de dutxar però no hi havia
aigua calenta, encara.

DAVID

(Fent se'n càrrec.)
Però ara ja n'hi deu haver. Ves a
dutxar-te, va. Després vaig jo.

CARLES

Ell també va borratxo i fumat, però se
li nota menys...

En un descuit del David, en Carles li pren la tovallola i surt corrent. En David hi va al darrera. L'altre riu sorollosament. Al final, l'enganxa. L'agafa amb força i se l'emporta cap al lavabo. La Sílvia els mira inquisitivament i surt cap al pis de dalt. En David li torna la mirada mentre arrossega el Carles.

CONTINUA...

***Si vols el guió complet, sol·licita'l
gratuitamente a través de l'apartat
CONTACTO/CONTACTE de la pàgina WEB.***